

“Een prijs winnen went nooit”

EMILE ROUSSEAUX KAN IN BEKERFINALE ZIJN 15DE PRIJS HALEN MET KNACK

ROESELARE Zondag gaat Knack Roeselare in het Antwerpse Sportpaleis tegen Maaseik voor zijn elfde beker op 16 finales. Coach Emile Rousseaux kan er in zijn zesde en laatste seizoen bij Knack meteen ook zijn 15de prijs pakken met Roeselare.

DOOR RIK BEKAERT

Als speler beleefde Emile Rousseaux twaalf jaar topvolleybal – van zijn 18de tot zijn 30ste – bij eerst Kruikenburg (4 jaar) en vervolgens Torhout (3 jaar), Zonhoven (2 jaar) en tenslotte Zellik (3 jaar). Over die 12 jaar haalde hij ook 243 selecties als international. Op zijn spelerspalmares prijken twee bekercups met Torhout (al moest er daar één van enkele weken later ingeleverd worden door de affaire Grözer, red.), twee titels met Zellik en in 1990 werd hij uitgeroepen tot speler van het jaar.

Op zijn debet in zes seizoenen als coach bij Knack Roeselare prijken evenwel nu al 14 prijzen. Tel even mee, want met vijf titels in evenveel seizoenen, drie bekercups, twee supercups en vier keer het predikaat Coach van het Jaar komen we aan 14 prijzen. Effenaf indrukwekkend. Straks de vijftiende?

HOUDBAARHEIDSDATUM

“Een prijs halen verschaft altijd een ongelooflijke voldoening. Maar je kunt er niet onderuit dat er op termijn een vorm van afval en slijtage volgt. Alles, ook het concept Knack-Rousseaux heeft een houdbaarheidsdatum. Maar als wij die grens nog even kunnen verleggen, dan moet dit Knack ook dit jaar nog prijzen kunnen pakken”, blikt Emile Rousseaux even achterom én naar zondag toe.

Dat hij bij dat palmares de zogenaamde volleykenners de mond

kon snoeren levert dan binnenpretjes op. “Ik kwam bij Roeselare na twee voor Knack desastreuze seizoenen waarbij er geen titel noch bekerfinale gespeeld werd. Ik kreeg twee seizoenen de tijd om een ploeg te vormen en weer een titelfinale te halen. Maar met jonge spelers haalden wij in dat eerste seizoen al de dubbelslag met de titel en de beker. En dat vormde de intro van dat succesreeksje.”

“Na twee seizoenen stelden diezelfde kenners dat ik verkeerd bezig was, want dat het statistisch bewezen is dat een ploeg zowel in spelerskern als omkadering minstens voor één derde moet veranderen om met datzelfde concept te kunnen functioneren. Met Knack heb ik evenwel nooit ervaren dat die verandering nodig is. Ikzelf hou evenwel van een grote stabiliteit. En wij bleven vooral met die opeenvolgende titels op rij voor prijzen zorgen. Al werden die titels behaald met drie setters, wat dan ook enigszins tegen de gangbare volleyballogica indruist, waar een constante aan de spelverdeling wel als noodzakelijk aanzien wordt. Wij wonnen drie titels met Tervapparti, een titel met D’Hulst en een titel met Trinidad als spelverdelers. Dat alles maakte dat een prijs winnen voor mij eigenlijk nooit went.”

Waarom heb je eigenlijk meer voldoening? Aan het behalen van die prijzen op zich of met het feit dat je ook jonge spelers beter maakte? “Van nature uit ben ik

Emile Rousseaux en Stijn Dejonckheere bij één van de vijf titels met Knack Roeselare. (Foto a-Bart)

altijd opleider gebleven. En het geeft dan uiteraard een enorme voldoening als je spelers als een D’Hulst, Van Hirtum of Claes – goede spelers maar niet echt aanzien als topspelers – kunt integreren in die succesformule. En dat vanuit een aanvankelijk bankzittersstatuut. Ik ben dankbaar altijd met een fantastische spelersgroep te hebben kunnen werken.”

MAASEIK FAVORIET?

Hamvraag blijft uiteraard of Maaseik de Roeselaarse suprematie van de jongste seizoenen kan doorbreken. Of is de houdbaarheidsdatum Knack-Rousseaux al overschreden? “Er zijn een aantal basic rules, waaraan moet voldaan worden als je met een gewijzigde ploeg hetzelfde concept wil aanhouden in de drang naar verder sportief succes. Eén ervan bestaat erin dat je ervaren spelers die vertrekken moet vervangen door evenwaardige volleyballers. Met het vertrek van Stijn D’Hulst en Gertjan Claes is er in het tussen-

seizoen een pak ervaring afgevloeid. Omdat er budgettair te weinig ruimte was konden die niet evenwaardig gealterneerd worden. Met die realiteit moet er ook rekening gehouden worden en moeten wij dat op een andere manier compenseren.”

Net als vorig jaar kijken Maaseik en Roeselare elkaar weer in de ogen in de bekerfinale. Maaseik was de favoriet, want Knack verloor voorafgaand in de reguliere competitie van zowel Menen, Maaseik als Aalst. Maar Knack stond er weer. Het won de eerste set met 25-19, verdubbelde met 25-23 en rondde met 26-24 af nadat Maaseik die derde set 7-15 voor kwam. “Ik herinner mij die derde set nog heel goed. Bij 7-15 wisselde ik Stijn D’Hulst, die het tot dan uitstekend deed, voor Trinidad en kwam ook Gertjan Claes in die serverend de weg wees naar die derde deelwinst en beker. Net zoals ik mij nog die thriller van de verloren bekerfinale in 2014 tegen Antwerpen herinner, wanneer wij in de beslissende vijfde set met 28-26 verloren.”

Om maar te zeggen dat een bekerfinale altijd een wedstrijd apart is. Net als vorig jaar is Maaseik weer favoriet. “Wij starten een match nooit met de idee dat wij zullen verliezen”, blikt Emile vooruit naar de bekerfinale. “Dit seizoen speelden we drie keer tegen Maaseik en verloren we evenveel keer. In de reguliere competitie kregen wij thuis een 0-3 aangesmeerd, in Maaseik verloren wij 3-1 en in de halve finale van de League Trophy verloren we 3-2. Dat is iets dat je niet kunt opzij schuiven. Maaseik haalt na een matig seizoenbegin een hoog niveau, wat zij ook Europees illustreren. Met een Jolan Cox die in de bellewinst tegen het Poolse Kedzierzyn met 33 punten topscorer werd. De ploeg is rond hem gebouwd en wij zullen vooral Cox moeten kunnen afstoppen willen wij die elfde beker naar Roeselare meebrengen.”

Bekerweetjes

- De **EuroMillions Cup Finals** worden zondag 18 februari in het Antwerpse Sportpaleis afgewerkt. De mannenfinale Roeselare-Maaseik van 14 uur wordt door Sporza vanaf 13.30 uur live uitgezonden op één. De vrouwenfinale Asterix Avo Beveren-VC Oudegem gaat live om 18 uur op Canvas met commentaar van Sammy Neyrinck en Frauke Dirickx.

- In de finale bij de dames zitten twee speelsters met West-Vlaamse roots. **Janne Devos**, de 18-jarige dochter van Koen Devos en Trui Declerck, kende haar volleybalopleiding in Koekelare en trok van de Topsportschool Vilvoorde in het tussenseizoen naar Asterix Avo Beveren. De 20-jarige **Lara Nagels** treedt aan als spelverdeelster bij VC Oudegem. Zij kreeg haar volleybalopleiding bij Hermes Oostende en verkaste voor dit seizoen naar Oudegem.

- Op de finaledag wordt er in de aanliggende Lotto Arena voor de eerste keer de **Volleybal Market** georganiseerd. Die is voor en tussen de beide finales toegankelijk voor iedereen met een ticket. Naast de fanshops van de Yellow Tigers en de Red Dragons presenteren diverse sportmerken hun volleybal-aanbod. Ex-Knack en bondscoach Dominique Baeyens stelt er zijn boek “Coachen met gezond verstand” voor en signeert er tussen 16 en 17 uur. Er kan ook in virtuele realiteit een volleybalwedstrijd gespeeld worden. (RBD)

Wint Emile Rousseaux straks een vierde beker met Knack Roeselare? (Foto a-RN)